

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

Talmud Navigator

עירובין-כיצד משתתפין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא											
אנשי חצר ואנשי מרפסת ששכחו ולא עירבו, כל שגבוה עשרה טפחים - למרפסת, פחות מכאן - לחצר.	תנן:				⚡						◊
קא סלקא דעתך, מאי מרפסת - בני עלייה. ומאי קרו לה מרפסת - דקסלקי במרפסת.					⚡						פג:
אלמא כל לזה בשלשול ולזה בוריקה - נותנין אותו לזה שבשלשול					⚡						פד:
לאותן הדרים במרפסת.	כדאמר רב הונא:				!						פד:
הכא נמי: לאותן הדרין במרפסת.					!						פד:
פחות מכאן - לחצר	אי הכי, אימא סיפא:				⚡						פד:
אמאי? לזה בפתח ולזה בפתח הוא					⚡						פד:
מאי לחצר - אף לחצר, ושניהן אסורין.					!						פד:
הכי נמי מסתברא					■						פד:
במה דברים אמורים - בסמוכה, אבל במופלגת, אפילו גבוה עשרה טפחים - לחצר.	מדקתני סיפא:				■						פד:
מאי לחצר?					⋈						פד:
אילמא לחצר ושרי					!						פד:
אמאי? רשותא דתרווייהו הוא					⚡						פד:
אלא מאי לחצר - אף לחצר, ושניהן אסורין.					!						פד:
הכא נמי, מאי לחצר - אף לחצר, ושניהן אסורין, שמע מינה.					■						פד:
חוליית הבור והסלע שהן גבוהין עשרה - למרפסת, פחות מכאן - לחצר.	תנן:				⚡						פד:
לאותן הדרים במרפסת.	רב הונא:				!						פד:
תינח סלע, בור מאי איכא למימר?					⚡						פד:
הכא בבור מלאה מים עסקינן.	רב יצחק בריה דרב יהודה:				!						פד:
והא חסרא					⚡						פד:
כיון דכי מליא שריא, כי חסרא - נמי שריא.					!						פד:
אדרבה, כיון דכי חסרא אסירא, כי מליא נמי אסירא					⚡						פד:
הכא בבור מליאה פירות עסקינן.	אלא אמר אביי:				!						פד:
והא חסר?					⚡						פד:
בטיבלא.					!						פד:
דיקא נמי, דקתני דומיא דסלע, שמע מינה.					■						פד:
ולמה לי למיתנא בור, ולמה לי למיתנא סלע?					⚡						פד:
צריכא, דאי אשמעינן סלע - דליכא למיגזר, אבל בור - ליגזור, זמנין דמליא פירות מתוקנין - צריכא.					!						פד:
אנשי חצר ואנשי עלייה ששכחו ולא עירבו - אנשי חצר משתמשין בעשרה התחתונים, ואנשי עלייה משתמשין בעשרה העליונים. כיצד? זיו יוצא מן הכותל, למטה מעשרה - לחצר, למעלה מעשרה - לעלייה.	תא שמע:				⚡						פד:

statement-מימרא-מירא **challenge-קושיא-קושיא** **question-שאלה-שאלה** **answer-תירוץ-תירוץ** **proof-ראיה-ראיה**
 disputants-חולקים-חולקים **central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה** **insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת** **story-מעשה-מעשה**
מקרא-key:

Talmud Navigator

עירובין-כיצד משתתפין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	הא דביני ביני - אסור											פד.
	הכא בכותל תשעה עשר עסקינן, וזו יוצא ממנו. למטה מעשרה - לזה בפתח ולזה בשלשול, למעלה מעשרה - לזה בפתח ולזה בוריקה.											פד.
	שתי גוזזטראות זו למעלה מזו, עשו לעליונה ולא עשו לתחתונה - שתיהן אסורות עד שיערבן											פד:
	בבאין בני תחתונה דרך עליונה למלאות.											פד:
	כגון דקיימין בתוך עשרה דהדדי. ולא מיבעיא קאמר לא מיבעיא עשו לתחתונה ולא עשו לעליונה דאסירי, דכיון דבגו עשרה דהדדי קיימין אסרן אהדדי. אלא אפילו עשו לעליונה ולא עשו לתחתונה, סלקא דעתך אמינא כיון דלזה בנחת ולזה בקשה - ליתביה לזה שתשמישו בנחת, קא משמע לן: כיון דבגו עשרה קיימין - אסרן אהדדי.											פד:
	גג הסמוך לרשות הרבים - צריך סולם קבוע להתירו.											פד:
	סולם קבוע - אין, סולם עראי - לא. מאי טעמא - לאו משום דכיון דבתוך עשרה דהדדי קיימי אסרן אהדדי?											פד:
	ודילמא כשרבים מכתפין עליו בכומתא וסודרא											פד:
	בור שבין שתי חצירות, מופלגת מכותל זה ארבעה ומכותל זה ארבעה - זה מוציא זיו כל שהוא וממלא, וזה מוציא זיו כל שהוא וממלא.											פד.
	אפילו קניא.											פד.
	הא דרב יהודה - דשמואל היא. דאי דרב											פד.
	אין אדם אוסר על חבירו דרך אור.											פד.
	ודשמואל מהיכא?											פד.
	אילימא מהא											פד.
	גג הסמוך לרשות הרבים - צריך סולם קבוע להתירו.											פד.
	דילמא כדרב פפא											פד.
	זה מוציא זיו כל שהוא וממלא, וזה מוציא זיו כל שהוא וממלא.											פד.
	טעמא - דאפיק, הא לא אפיק - אמרינן: אדם אוסר על חבירו דרך אור.											פד.
	ודרב מהיכא?											פד.
	אילימא מהא											פד.
	שתי גוזזטראות זו למעלה מזו, עשו מחיצה לעליונה ולא עשו מחיצה לתחתונה - שתיהן אסורות עד שיערבן.											פד.
	לא שנו אלא בסמוכה, אבל במופלגת ארבעה - עליונה מותרת ותחתונה אסורה.											פד.
	דלמא שאני הכא, דכיון דלזה בוריקה ושלשול, ולזה בשלשול לחודיה - כלזה בוריקה ולזה בפתח דמי.											פד.
	אלא מהא											פד.
	דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב אמר רב: שני בתים ושלוש חורבות ביניהם, זה משתמש בסמוך שלו על ידי זריקה, וזה משתמש בסמוך שלו על ידי זריקה, וזה משתמש בסמוך שלו על ידי זריקה, והאמצעי - אסור.											פד.
	יתבי רב ברונא וקאמר להא שמעתא.											פד:
	אמר רבי אלעזר בר בי רב:											פד:
	אמר ליה: [רב ברונא]											פד:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

עירובין-כיצד משתתפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אחוי לי אושפיזיה.	[רבי אלעזר בר בי רב]										○		פה:
אחוי ליה.	[רב ברונא]										○		פה:
אמר מר הכי?	אתא לקמיה דרב, אמר ליה: [רבי אלעזר בר בי רב]										⚡		פה:
איך	אמר ליה: [רב]										!		פה:
והא מר הוא דאמר: לזה בשלשול ולזה בזריקה - שניהן אסורין	אמר ליה: [ר"א]										⚡		פה:
אמר ליה: מי סברת דקיימי כשורה? לא - דקיימי כחצובה	אמר ליה: [רב]										!		פה:
לימא שמואל לית ליה דרב דימי.	רב פפא לרבא:										⚡		פה:
מקום שאין בו ארבע על ארבע - מותר לבני רשות הרבים ולבני רשות היחיד לכתף עליו, ובלבד שלא יחליפו.	דכי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן:										⚡		פה:
התם רשויות דאורייתא, הכא רשויות דרבנן, והכמים עשו חיזוק לדבריהם יותר משל תורה.											!		פה:
מי אמר רב הכי?	רבינא לרבא:										⚡		פה:
שני בתים משני צידי רשות הרבים, רבה בר רב הונא אמר רב: אסור לזרוק מזה לזה	והא איתמר: [רבה בר רב הונא אמר רב]										⚡	◆	פה:
מותר לזרוק מזה לזה	שמואל:										⚡	◆	פה:
לאו מי אוקימנא - דמדלי חד ומתני חד, זימנין דמגנדר ונפיל ואתי לאיתויי.	אמר ליה: [רבא]										!		פה:
הנותן את עירובו בבית שער אכסדרה ומרפסת - אינו עירוב, והדר שם - אינו אוסר עליו.													מ
בית התבן ובית הבקר ובית העצים ובית האוצרות - הרי זה עירוב, והדר שם אוסר													מ
אם יש שם תפיסת יד של בעל הבית - אינו אוסר.	רבי יהודה:												מ
כל מקום שאמרו הדר שם אינו אוסר - הנותן את עירובו אינו עירוב, חוץ מבית שער דיחיד. וכל מקום שאמרו חכמים אין מניחין בו עירוב - מניחין בו שיתוף, חוץ מאויר מבוי.	רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת:												ג
מאי קא משמע לך?													פה:
הנותן את עירובו בבית שער אכסדרה ומרפסת - אינו עירוב.	תנינא:												פה:
עירוב הוא - דלא הוי - הא שיתוף הוי													פה:
בית שער דיחיד ואויר דמבוי איצטריכא ליה, דלא תנן.													פה:
הנותן את עירובו בבית שער אכסדרה ומרפסת, ובחצר ובמבוי - הרי זה עירוב.	תניא נמי הכי:												פה:
אין זה עירוב	והתנן:												פה:
אימא: הרי זה שיתוף.													פה:
שיתוף במבוי לא מינטך													פה:
אימא: בחצר שבמבוי.													פה:
בני חבורה שהיו מסובין וקדש עליהן היום, פת שעל השלחן סומכין עליהן משום עירוב.	רב יהודה אמר שמואל:												פה:
משום שיתוף.	ואמרי לה:												פה:

■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof
 ◆ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מקרא-key:

Talmud Navigator

עירובין-כיצד משתתפין	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	פירוט
ולא פליגי' כאן - במסובין בבית, כאן במסובין בחצר.	מימרא	רבה:												פה:
תניא דמסייע לך:	מימרא	אביי לרבה:												פה:
עירובי חצירות בחצר, ושיתופי מבואות במבוי.	מימרא	[תניא]												פה:
עירובי חצירות בחצר?	מימרא	והוינן בה:												פה:
הנותן את עירובו בבית שער אכסדרה ומרפסת אינו עירוב.	מימרא	התנן:												פה:
אימא: עירובי חצירות - בבית שבחצר, שיתופי מבואות - בחצר שבמבוי.	מימרא													פה:
אם יש שם תפיסת יד וכל.	מימרא	רבי יהודה:												פה: <
היכי דמי תפיסת יד?	מימרא													פה:
כגון חצירו של בונייס.	מימרא													פה:
בן בונייס אתא לקמיה דרבי	מימרא													פה:
אמר להו: פנו מקום לבן מאה מנה.	מימרא	[רבי]												פה:
אתא איניש אחרינא	מימרא													פה:
אמר להו: פנו מקום לבן מאתיים מנה.	מימרא	[רבי]												פה:
אמר לפניו רבי ישמעאל ברבי יוסי: רבי, אביו של זה יש לו אלף ספינות בים וכנגדן אלף עירות ביבשה	מימרא	[רבי ישמעאל ברבי יוסי]												פ.ו.
אמר לו: לכשתגיע אצל אביו אמור לו: אל תשגרהו בכלים הללו לפני.	מימרא	[רבי]												פ.ו.
רבי מכבד עשירים, רבי עקיבא מכבד עשירים.	מימרא													פ.ו.
(תהלים סא) ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן יצרהו, אימתי ישב עולם לפני אלהים - בזמן שחסד ואמת מן יצרהו.	מימרא	כדרש רבא בר מרי:												פ.ו.
כגון יתד של מחרישה.	מימרא	רבה בר בר חנה:												פ.ו.
דבר הנטל בשבת - אוסר, דבר שאינו נטל בשבת - אינו אוסר.	מימרא	רב נחמן, תנא דבי שמואל:												פ.ו.
יש לו טבל, יש לו עששית, וכל דבר שאינו נטל בשבת - אינו אוסר.	מימרא	תניא נמי הכי:												פ.ו.
המניח ביתו והלך לשבות בעיר אחרת, אחד נכרי ואחד ישראל - הרי זה אוסר, דברי רבי מאיר.	מימרא	[רבי מאיר]												פ.ו.
אינו אוסר.	מימרא	רבי יהודה:												פ.ו.
נכרי - אוסר, ישראל - אינו אוסר, שאין דרך ישראל לבא בשבת.	מימרא	רבי יוסי:												פ.ו.
אפילו הניח ביתו והלך לשבות אצל בתו באותה העיר - אינו אוסר, שכבר הסיע מלבו.	מימרא	רבי שמעון:												פ.ו.
הלכה כרבי שמעון.	מימרא	רב:												פ.ו.
ודוקא בתו, אבל בנו - לא. דאמרי אינשי: נבה בך כלבא - עול, נבה בך גורייתא - פוק.	מימרא													פ.ו.
בור שבין שתי חצירות אין ממלאין ממנו בשבת, אלא אם כן עשו לו מחיצה גבוהה עשרה טפחים, בין מלמטה בין מתוך אוגנו.	מימרא													פ.ו.
מלמטה	מימרא	רבן שמעון בן גמליאל אומר: בית שמאי												פ.ו.
מלמעלה.	מימרא	בית הלל:												פ.ו.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

עירובין-כיצד משתתפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא תהא מחיצה גדולה מן הכותל שביניהם.	רבי יהודה:										♦	פז.
למטה - למטה ממש, למעלה - למעלה ממש. וזה וזה בבור.	רב הונא:										♦	פז.
למטה - למטה מן המים, למעלה - למעלה מן המים.	רב יהודה:										♦	פז.
הא דאמר רב יהודה למטה - למטה מן המים מאי שנא למטה ממש דלא - דעריבי מיא, למטה מן המים נמי - הא עריבי מיא	רבה בר רב חנן לאביי:										⚡	פז.
צריך שיראו ראשן של קנים למעלה מן המים טפח.	אמר ליה: [אביי] לא שמיע לך הא דאמר רב יהודה אמר רב, ומטו בה משום רבי חיאי:										!	פז.
ותו, הא דאמר רב יהודה: למעלה - למעלה מן המים. מאי שנא למעלה ממש דלא - דעריבי מיא, למעלה מן המים נמי - הא עריבי מיא	[רבה בר רב חנן לאביי]										⚡	פז.
צריך שישקע ראשי קנים במים טפח.	אמר ליה: [אביי] לא שמיע לך הא דתני יעקב קרחינאה:										!	פז.
קורה ארבע מתרת בחורבה	ואלא הא דאמר רב יהודה:										⚡	פז.
קורה ארבעה מתרת במים	ורב נחמן אמר רבה בר אבוה:										⚡	פז:
הא קא אזיל דלי לאידך גיסא ומיית?											⚡	פז:
קים להו לרבנן דאין דלי מהלך יותר מארבעה טפחים.											!	פז:
תחת קורה מיהא הא עריבי מיא											⚡	פז:
אלא: משום דקל הוא שהקילו חכמים במים.											!	פז:
מחיצה תלויה, מהו שתתיר בחורבה?	כדבעא מיניה רבי טבלא מרב:										!	פז:
אין מחיצה תלויה מתרת אלא במים, קל הוא שהקילו חכמים במים.	אמר ליה: [רב]										!	פז:
לא תהא מחיצה.	רבי יהודה:										■	פז:
רבי יהודה בשיטת רבי יוסי אמרה	רבה בר רב חנה אמר רבי יוחנן:										■	פז:
מחיצה תלויה מתרת אפילו ביבשה.	דאמר: [רבי יוסי]										■	פז:
המשלשל דפנות מלמעלה למטה, בזמן שגבוהות מן הארץ שלשה טפחים - פסולה, מטה למעלה, אם גבוהות עשרה טפחים - כשירה.	דתנן: [ת"ק]										♦	פז:
כשם שמלמטה למעלה עשרה, כך מלמעלה למטה עשרה.	רבי יוסי:										♦	פז:
ולא היא, לא רבי יהודה סבר לה כרבי יוסי, ולא רבי יוסי סבר לה כרבי יהודה.											■	פז:
רבי יהודה לא סבר לה כרבי יוסי עד כאן לא קאמר רבי יהודה אלא בעירווי הצירות דרבנן - אבל סוכה דאורייתא - לא.											■	פז:
ולא רבי יוסי סבר לה כרבי יהודה עד כאן לא קאמר רבי יוסי - אלא בסוכה דאיסור עשה הוא, אבל שבת דאיסור סקילה הוא - לא אמר.											■	פז:
ואם תאמר: אותו מעשה שנעשה בציפורי על פי מי נעשה?											⚡	פז:
לא על פי רבי יוסי, אלא על פי רבי ישמעאל ברבי יוסי נעשה.											!	פז:
פעם אחת שכחו ולא הביאו ספר תורה מבעוד יום, למחר פרסו סדין על העמודים והביאו ספר תורה וקראו בו.	דכי אתא רב דימי אמר:										○	פז:
פרסו? לכתחילה מי שרי? והא הכל מודים שאין עושין אהל עראי בשבת											⚡	פז:

disputants- חולקים ♦ **statement- מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review**
 < **מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment** ^ **קושיא- challenge**
story- מעשה O **! תירוץ- answer**
 ■ **ראיה- proof** ■

מקרא- key:

Talmud Navigator

עירובין- כיצד משתתפין		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
אלא: מצאו סדינין פרוסין על העמודים, והביאו ספר תורה וקראו בו.		■	○								◇
רבי יהודה ורבי חנניא בן עקביא אמרו דבר אחד.	רבה:										◇
רבי יהודה - הא דאמרן.											
רבי חנניא בן עקביא											
גזוטרטא שיש בה ארבע אמות על ארבע אמות - חוקק בה ארבע על ארבע וממלא.	דתניא רבי חנניא בן עקביא									■	◇
ודילמא לא היא עד כאן לא קאמר רבי יהודה התם - אלא דאמר גוד אחית מחיצתא אבל כוף וגוד - לא. ועד כאן לא קאמר רבי חנניא בן עקביא התם - אלא בימה של טבריא, הואיל ויש לה אוגנים, ועיירות וקרפופות מקיפות אותה, אבל בשאר מימות - לא.	אמר ליה אביי:									ז	◇
ולדבריו רבי חנניא בן עקביא, היתה סמוכה לכותל בפחות משלשה טפחים - צריך שיהא אורכה ארבע אמות ורוחבה אחד עשר ומשהו. היתה זקופה - צריך שיהא גובהה עשרה טפחים ורוחבה ששה טפחים ושני משהוין.	אביי:										◇
היתה עומדת בקרן זוית - צריך שיהא גובהה עשרה טפחים ורוחבה שני טפחים ושני משהוין.	רב הונא בריה דרב יהושע:										◇
גזוטרטא שיש בה ארבע אמות על ארבע אמות - חוקק בה ארבעה על ארבעה וממלא	ואלא הא דתניא, רבי חנניא בן עקביא:									ז	◇
היכי משכחת לה?										ז	
דעבידא כי אסיתא.										!	◇
אמת המים שהיא עוברת בחצר - אין ממלאין הימנה בשבת, אלא אם כן עשו לה מחיצה גבוה עשרה טפחים בכניסה וביציאה.	[רבנן]										◇
כותל שעל גבה תידון משום מחיצה.	רבי יהודה:										■
מעשה באמה של אבל שהיו ממלאין ממנה על פי זקנים בשבת.	אמר רבי יהודה:										■
מפני שלא היה בה כשיעור.	אמרו לו: [רבנן]										■
עשו לה בכניסה ולא עשו לה ביציאה, עשו לה ביציאה ולא עשו לה בכניסה - אין ממלאין הימנה בשבת, אלא אם כן עשו לה מחיצה עשרה טפחים ביציאה ובכניסה.	תנו רבנן: [רבנן]										◇
כותל שעל גבה תידון משום מחיצה.	רבי יהודה:										◇
מעשה באמת המים שהיתה באה מאבל לצפורי, והיו ממלאין הימנה בשבת על פי הזקנים.	אמר רבי יהודה:										■
משם ראייה? מפני שלא היתה עמוקה עשרה טפחים ורוחבה ארבעה.	אמרו לו: [רבנן]										■
אמת המים העוברת בין החלונות, פחות משלשה - משלשל דלי וממלא, שלשה - אין משלשל דלי וממלא.	תניא אידך: [רבנן]										◇
פחות מארבעה - משלשל דלי וממלא. ארבעה - אין משלשל דלי וממלא.	רבן שמעון בן גמליאל:										◇
במאי עסקינן?											^
אילימא באמת המים גופה											!
אין כרמלית פחותה מארבעה	ואלא הא דכי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן:									ז	◇
לימא כתנאי אמרה לשמעתי										ז	◇
אלא באגפיה, ולהחליף										!	◇
מקום שאין בו ארבעה על ארבעה - מותר לבני רשות היחיד ולבני רשות הרבים לכתף עליו, ובלבד שלא יחליפן	והא כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן:									ז	◇
התם רשויות דאורייתא, הכא רשויות דרבנן.										!	◇

■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof
 ◆ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

עירובין-כיצד משתתפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא רבי יוחנן ברשויות דרבנן נמי אמר											◊	פז
כותל שבין שתי חצירות גבוה עשרה טפחים ורוחב ארבעה - מערבין שנים ואין מערבין אחד.	דתנן:										◊	פז
היו בראשו פירות - אלו עולין מכאן ואוכלין, ואלו עולין מכאן ואוכלין.											◊	פז
נפרץ הכותל, עד עשר אמות - מערבין שנים, ואם רצו מערבין אחד, מפני שהוא כפתח. יותר מכאן - מערבין אחד ואין מערבין שנים.											◊	פז
אין בו ארבעה מאי?	והוינן בה:										◊	פז
אזיר שתי רשויות שולטת בו, ולא יזיז בו מלא נימא.	רבי:										◊	פז
אלו מעלין מכאן ואוכלין, ואלו מעלין מכאן ואוכלין.	רבי יוחנן:										◊	פז
ואזודא רבי יוחנן לטעמיה											◊	פז
מקום שאין בו ארבעה על ארבעה - מותר לבני רשות הרבים ולבני רשות היחיד לכתף עליו, ובלבד שלא יחליפן	דכי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן:										◊	פז
ההיא זעירי אמרה.											◊	פז
ולזעירי קשיא הא											◊	פז
זעירי מוקים לה באמת המים גופה ורב דימי תנאי היא.											◊	פז
ותיהוי כי חורי כרמלית											◊	פז
אין חורין לכרמלית.	אביי בר אבין ורב חנינא בר אבין דאמרי תרוייהו:										◊	פז
אפילו תימא יש חורין לכרמלית - הני מילי בסמוכה, הכא - במופלגת.	רב אשי:										◊	פז
כגון דעביד לה ניפקי אפומה. ואזודו רבנן לטעמייהו, ורבן שמעון בן גמליאל לטעמיה.	רבינא:										◊	פז
גזוטרא שהיא למעלה מן המים - אין ממלאין הימנה בשבת, אלא אם כן עשו לה מחיצה גבוהה עשרה טפחים, בין מלמעלה בין מלמטה.											◊	פז
וכן שתי גזוטראות זו למעלה מזו, עשו לעליונה ולא עשו לתחתונה - שתייהן אסורות, עד שיערבו.											◊	פז
מתניתין דלא כחנניא בן עקביא.											◊	פז
גזוטרא שיש בה ארבע על ארבע אמות - חוקק בה ארבעה על ארבעה וממלא.	דתניא, חנניא בן עקביא:										◊	פז
לא התיר רבי חנניא בן עקביא אלא בימה של טבריא, הואיל ויש לה אוגנים, ועירות וקרפיות מקיפות אותה. אבל בשאר מימות לא.	רבי יוחנן: משום רבי יוסי בן זימרא:										◊	פז
ממלאין מים מגזוטרא בשבת, וטומנין בעצה, ומסתפנין באלונטית.	תנו רבנן: שלשה דברים התיר רבי חנניא בן עקביא לאנשי טבריא:										◊	פז
ממלאין מים מגזוטרא בשבת - הא דאמרן.											◊	פז
וטומנין בעצה מאי היא?											◊	פז
השכים להביא פסולת, אם בשביל שיש עליו טל - הרי הוא כבי יתן, ואם בשביל שלא יבטל ממלאכתו - אינו כבי יתן.	דתניא:										◊	פז
וסתם אנשי טבריא כמי שלא יבטל ממלאכתו דמי.											◊	פז
ומסתפנין באלונטית											◊	פז
מאי היא?											◊	פז

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
story-מעשה O **! תירוץ-answer**
 ■ **ראיה-proof**

מקרא-key:

Talmud Navigator

עירובין-כיצד משתתפין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מסתפג אדם באלונגטית ומניחה בחלון, ולא ימסרנה לאוליירין מפני שחשודין על אותו דבר.	דתניא: [ת"ק]									♦	!	◇
אף מביאה בידו לתוך ביתו.	רבי שמעון:									♦	!	◇
לא שנו אלא למלאות, אבל לשפוך - אסור.	רבה בר רב הונא:											■
וכי מה בין זה לעוקה?	מתקוף לה רב שיזבי:										ז	◇
הני תיימי, והני לא תיימי.											!	◇
לא תימא למלאות הוא דשרי, לשפוך אסור. אלא, לשפוך נמי שרי.	איכא דאמרי, אמר רבה בר רב הונא:											■
פשיטא היינו עוקה	רב שיזבי:											ז
מהו דתימא: הני תיימי, והני לא תיימי קא משמע לן.												!
וכן שתי גזוזטראות זו וכל.												■
לא שנו אלא בסמוכה, אבל במופלגת - עליונה מותרת.	רב הונא אמר רב:											■
אין אדם אוסר על חבירו דרך אור.	ורב טעמיה, דאמר רב:											■
יש גזל בשבת, וחורבה מחזיר לבעלים.	רבה אמר רבי חייא, ורב יוסף אמר רבי אושעיא:											■
הא גופא קשיא אמרת יש גזל בשבת אלמא: קניא. וחורבה מחזיר לבעלים - אלמא: לא קניא												ז
הכי קאמר: יש דין גזל בשבת. כיצד - דחורבה מחזיר לבעלים.												■
ומותבינן אשמעתין: וכן שתי גזוזטראות זו למעלה מזו וכל.	רבה:											■
ואי אמרת יש דין גזל בשבת, אמאי אסורות?												ז
הכא במאי עסקינן - כגון שעשו מחיצה בשותפות.	רב ששת:											!
אי הכי, כי עשו לתחונה נמי?												ז
כיון דעשו לתחונה - גלוי גלי דעתה דאנא בהדך לא ניחא לי.												!
חצר שהיא פחותה מארבע אמות, אין שופכין בתוכה מים בשבת אלא אם כן עשו לה עוקה מחזקת סאתים מן הנקב ולמטה. בין מבחוץ בין מבפנים, אלא שמבחוץ צריך לקמור, מבפנים אין צריך לקמור.												■
ביב שהוא קמור ארבע אמות ברשות הרבים - שופכים לתוכו מים בשבת.	רבי אליעזר בן יעקב:											■
אפילו גג או חצר מאה אמה לא ישפוך על פי הביב, אבל שופך הוא לגג, והמים יורדין לביב.	חכמים:											■
החצר והאכסדרה מצטרפין לארבע אמות.												■
וכן שתי דיוטאות זו כנגד זו, מקצתן עשו עוקה ומקצתן לא עשו עוקה, את שעשו עוקה - מותרין, את שלא עשו עוקה - אסורין.												■
מאי טעמא?												^
מפני שאדם עשוי להסתפק סאתים מים בכל יום, בארבע אמות - אדם רוצה לזלפן, פחות מארבע - שופכן, אי דעביד עוקה - שרי, אי לא - אסור.	רבה:											♦
ארבע אמות - תיימי, פחות מארבע אמות - לא תיימי.	רבי זירא:											♦
מאי בנייהו?												ז
אריך וקטין איכא בנייהו.	אביי:											!

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 ^ שאלה-question
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מירא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ! תירוץ-answer
 ■ ראה-proof

מקרא-key:

Talmud Navigator

עירובין-כיצד משתתפין	מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	פתי
חצר ואכסדרה מצטרפין לארבע אמות.	מירא	תנן:								⚡				פתי:
בשלמא לרבי זירא - ניהא, אלא לרבה קשיא										⚡				פתי:
באכסדרה מהלכת על פני כל החצר כולה.		תרגמא רבי זירא אליבא דרבה:								!				פתי:
חצר שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות - אין שופכין לתוכה מים בשבת.		תא שמע:								⚡				פתי:
בשלמא לרבה - ניהא, אלא לרבי זירא קשיא										⚡				פתי:
הא מני - רבנן היא, ומתניתין רבי אליעזר בן יעקב היא.		אמר לך רבי זירא:								!				פתי:
ומאי דחוקיה דרבי זירא לאוקמה למתניתין כרבי אליעזר בן יעקב?										⚡				פתי:
מתניתין קשיתיה מאי איריא דתני חצר שהיא פחותה, ליתני חצר שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות אלא לאו - שמע מינה דרבי אליעזר בן יעקב היא, שמע מינה.		רבא:								!				פתי:
והא מדסיפא רבי אליעזר בן יעקב, רישא לאו רבי אליעזר בן יעקב										⚡				פתי:
כולה רבי אליעזר בן יעקב היא, וחסורי מיחסרא והכי קתני: חצר שהיא פחותה מארבע אמות - אין שופכין לתוכה מים בשבת, הא ארבע אמות - שופכין, שרבי אליעזר בן יעקב אומר: ביב הקמור ארבע אמות ברשות הרבים שופכין לתוכו מים בשבת.										!				פתי:
רבי אליעזר בן יעקב אומר ביב הקמור.														פתי: <
מתניתין דלא כחנניא.														פתי:
אפילו גג מאה אמה - לא ישפוך, לפי שאין הגג עשוי לבלוע אלא לקלח		דתניא, חנניא:												פתי:
במה דברים אמורים - בימות החמה, אבל בימות הגשמים - שופך ושונה - ואינו נמנע.		תנא:												פתי:
מאי טעמא?										^				פתי:
אדם רוצה שיבלעו מים במקומו.		רבא:								!				פתי:
והרי שופכין, דאדם רוצה שיבלעו, וקתני לא ישפוך		אמר ליה אביי:								⚡				פתי:
התם למאי ניהוש לה? אי משום קלקול הצירי - הא מיקלקלא וקיימא, ואי משום גזירה שמא יאמרו צנורו של פלוני מקלח מים - סתם צנורות מקלחים הם.		אמר ליה: [רבא]								!				פתי:
בימות הגשמים, עוקה מחזיק סאתים - נותנין לו סאתים, מחזיק סאה - נותנין לו סאה. בימות החמה, מחזיק סאתים - נותנין לו סאתים, סאה - אין נותנין לו כל עיקר.		רב נחמן:												פתי:
בימות החמה נמי, מחזיק סאה נתיב ליה סאה										⚡				פתי:
גזירה דלמא אתי ליתן ליה סאתים.										!				פתי:
אי הכי, בימות הגשמים נמי ליגזור										⚡				פתי:
התם מאי ניהוש לה? אי משום קלקול - הא מיקלקלא וקיימא, אי משום גזירה שמא יאמרו צנורו של פלוני מקלח מים - סתם צנורות מקלחין הן.										!				פתי:
הילכך, אפילו כור ואפילו כוריים.		אביי:												פתי:
וכן שתי דיוטאות זו כנגד זו.														פתי: <
אפילו עירבו.		רבא:												פתי:
מאי טעמא? אילימא משום נפישא דמיא		אביי:								⚡				פתי:
אחת לי עוקה ואחת לי גיסטרא בריכה ועריבה, אף על פי שנתמלאו מים מערב שבת - שופכין לתוכן מים בשבת		והתניא:												פתי:

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	■ מקרא-key:
---	-------------

עירובין-כיצד משתתפין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	פ.ט.
מימרא	לא, אי איתמר הכי איתמר: אמר רבא:												פ.ט.
לא שנו אלא שלא עירבו, אבל עירבו - מותרין.													פ.ט.
וכי לא עירבו מאי טעמא לא?													פ.ט.
גזירה דילמא אתי לאפוקי ממאני דבתים להתם.	רב אשי:												פ.ט.
הדרן עלך כיצד משתתפין													

מִמְרָא-statement ■
קוּשְׁיָא-challenge †
שְׂאֵלָה-question ^
תִּירוּקֵי-answer !
רֵיָא-proof ■

חֻלְקֵי-disputants ◆
נְקוּדָה מְרֻכְזֵית לְסִיכּוּם וְחֻזְרָה-central point for summary and review ◊
מּוּבָאָה שֶׁל פִּסְקָה קוּדְמַת-insertion of an earlier segment <
מַעֲשֵׂה-story O

מְקַרָא-key:

עִרּוּבֵין-כָּל גִּגוֹת		Talmud Navigator											
מִמְרָא	מֵאֵן דָּאִמְר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כל גגות העיר רשות אחת, ובלבד שלא יהא גג גבוה עשרה או נמוך עשרה, דברי רבי מאיר.	[רבי מאיר]											◆	פ.ט.
כל אחד ואחד רשות בפני עצמו.	חכמים:											◆	פ.ט.
אחד גגות ואחד הצירות ואחד קרפפות - רשות אחת הן לכלים ששבתו לתוכן, ולא לכלים ששבתו בתוך הבית.	רבי שמעון:											◆	פ.ט.
בשלמא רבנן סברי: כשם שדירורין חלוקין למטה כך דירורין חלוקין למעלה. אלא רבי מאיר מאי קסבר? אי קסבר כשם שדירורין חלוקין למטה כך דירורין חלוקין למעלה - אמאי רשות אחת הן? ואי קסבר אין חלוקין, דכל למעלה מעשרה רשות אחת היא - אפילו גג גבוה עשרה ונמוך עשרה נמי	ייתב אביי בר אבין ורבי חנינא בר אבין, ויתבי אביי גביהו, ויתבי וקאמרי:											◊	פ.ט.
אמר היה רבי מאיר: כל מקום שאתה מוצא שתי רשויות והן רשות אחת, כגון עמוד ברשות היחיד גבוה עשרה ורחב ארבעה - אסור לכתף עליו, גזירה משום תל ברשות הרבים.	אמר להו אביי: לא שמיע לכו הא דאמר רב יצחק בר אבדימי:											!	פ.ט.
הכי נמי - גזירה משום תל ברשות הרבים.	סבור מינה:											!	פ.ט.
אפילו מכתשת ואפילו גיגית.	לא אמר רבי מאיר אלא עמוד ואמת הריחים, הואיל ואדם קובע להן מקום.											■	פ.ט.
והרי כותל שבין שתי הצירות דקבוע	אמר רב יהודה:											◊	פ.ט.
כשתימצי לומר לדברי רבי מאיר: גגין רשות לעצמן, הצירות רשות לעצמן, קרפפות רשות לעצמן.	מאי לאו - דשרי לטלטולי דרך כותל											◊	פ.ט.
לא, להכניס ולהוציא דרך פתחים.	רב הונא בר יהודה אמר רב ששת:											!	פ.ט.
כל אחד ואחד רשות בפני עצמו.	חכמים:											■	פ.ט.
אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות	איתמר, רב:											◆	פ.ט.
מותר לטלטל בכלו.	שמואל:											◆	פ.ט.
במחיצות הניכרות - דכולי עלמא לא פליגי. כי פליגי - במחיצות שאינן ניכרות.												■	פ.ט.
אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות, לא אמר גוד אסיק מחיצתא	רב:											◆	פ.ט.
מותר לטלטל בכלו, דאמר גוד אסיק מחיצתא.	שמואל:											◆	פ.ט.
כל אחד ואחד רשות לעצמו	תנן, וחכמים אומרים:											◊	פ.ט.
בשלמא לשמואל - ניחא, אלא לרב קשיא												◊	פ.ט.
אמרי בי רב משמיה דרב: שלא יטלטל שתי אמות בגג זה ושתי אמות בגג זה.	והא אמר רב אלעזר: כהנין הוינן בבבל הוה אמרינן:											!	פ.ט.
אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות	והני דבי שמואל תנו:											◆	פ.ט.
אין להן אלא גגן.	מאי אין להן אלא גגן - לאו דשרו לטלטולי בכלייה?											◊	פ.ט.
ומי אלימא ממתניתין, דאוקימנא שלא יטלטל שתי אמות בגג זה ושתי אמות בגג זה. הכי נמי: שתי אמות בגג זה ושתי אמות בגג זה.	רב יוסף:											○	פ.ט.
לא שמיע לי הא שמעתא.	את אמרת ניהלן, ואהא אמרת ניהלן:											○	פ.ט.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

עירובין-כל גגות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גג גדול הסמוך לקטן - הגדול מותר והקטן אסור.	[תנן]											פס:
לא שנו אלא שיש דירין על זה ודירין על זה, והיא לה הא דקטן מחיצה נדרסת. אבל אין דירין על זה ועל זה - שניהן מותרין.	ואמרת לן עלה, אמר רב יהודה אמר שמואל:											פס:
לא שנו אלא שיש מחיצה על זה, דגדול מישתרי בגיפופי, וקטן נפרץ במלואו. אבל אין מחיצה לא על זה ולא על זה - שניהן אסורין.	אמר ליה: [רב יוסף] אנה הכי אמרי לכו:											פס:
והא דירין אמרת לן												פס:
אי אמרי לכו דירין - הכי אמרי לכו: לא שנו אלא שיש מחיצה ראויה לדירה על זה ומחיצה ראויה לדירה על זה, דגדול מישתרי בגיפופי וקטן נפרץ במלואו. אבל יש מחיצה ראויה לדירה על הגדול, ואין ראויה לדירה על הקטן - אפילו קטן שרי לבני גדול. מאי טעמא - כיון דלא עבוד מחיצה - סלוקי סליקו נפשיהו עשה סולם קבוע לגגו - הותר בכל הגגין כולן.	[רב יוסף]											פס:
בנה עלייה על גבי ביתו ועשה לפניה דקה ארבע - הותר בכל הגגין כולן.	כהא דאמר רב נחמן:											פס:
פעמים שהדקה לאיסור. היכי דמי - דעבידא להדי תרביצא דביתיה, דאמר לנטורי תרביצא הוא דעבידא.	אביי:											פס:
שתי אמות בגג ושתי אמות בעמוד מהו?	רבה:											פס:
שתי אמות בגג, ושתי אמות באכסדרה מהו? מי אמרינן: כיון דלא האי חזי לדירה, ולא האי חזי לדירה - חזא רשותא היא. או דילמא: כיון דמגג לגג אסיר, מגג לאכסדרה נמי אסיר?	בעי רמי בר חמא:											פס:
שתי אמות בגג ושתי אמות בחורבה מהו?	רבי:											פס:
לאו היינו דרמי בר חמא?	רבי:											פס:
וכי מאחר אתאי ונצא? אכסדרה - לא חזיא לדירה, וחורבה - חזיא לדירה.	רבי:											פס:
וכי מאחר דחזיא לדירה, מאי קמיבעיא ליה?	רבי:											פס:
אם תימצא לומר קאמר אם תימצא לומר אכסדרה לא חזיא לדירה - חורבה חזיא לדירה, או דילמא השתא מיהא לית בה דירין?	רבי:											פס:
תיקו.												פס:
גגין השוין לרבי מאיר, וגג יחידי לרבנן. רב אמר: מותר לטלטל בכולו	[רב]											פס:
אין מטלטלין בו אלא בארבע.	שמואל:											פס:
מותר לטלטל בכולו	רב:											פס:
קשיא דרב אדרב												פס:
התם - לא מינכרא מחיצתא, הכא מינכרא מחיצתא.												פס:
אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות	שמואל:											פס:
קשיא דשמואל אדשמואל												פס:
התם לא חזי יותר מבית סאתים, הכא - חזי יותר מבית סאתים. והני מחיצות למטה עבדן, למעלה לא עבדן, והוה כקרפף יתר מבית סאתים שלא הוקף לדירה, וכל קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה - אין מטלטלין בו אלא בארבע.												פס:
איתמר ספינה, רב אמר: מותר לטלטל בכולה	[רב]											פס:
אין מטלטלין בה אלא בארבע.	שמואל:											פס:
מותר לטלטל בכולה, דהא איכא מחיצתא.	רב:											פס:

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 key-מקרא:

Talmud Navigator

	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
עירובין-כל גגות	מימרא														
אין מטלטלין בה אלא בארבע אמות - מחיצות להבריה מים עשויות.	שמואל:											■	◊	:צ	
הילכתא כוותך או הילכתא כרב?	רב חייה בר יוסף לשמואל:											▲		:צ	
הילכתא כרב.	אמר ליה: [שמואל]											!	◊	:צ	
ומודה רב שאם כפאה על פיה - שאין מטלטלין בה אלא בארבע אמות.	רב גידל אמר רב חייה בר יוסף:											■	◊	:צ	
כפאה למאי?												▲		:צ	
אילימא לדור תחתיה												!		:צ	
מאי שנא מגג יחודי?												ז		:צ	
אלא שכפאה לזופתה.												!	◊	:צ	
רב אשי מתני לה אספינה	[רב אשי]											■	◊	:צ	
רב אחא בריה דרבא מתני לה אאכסדרא.	[רב אחא בריה דרבא]											■	◊	:צ	
אכסדרה בבקעה, רב אמר: מותר לטלטל בכולה	דאיתמר: [רב]											◆	■	◊	:צ
אין מטלטלין בה אלא בארבע.	שמואל:											◆	■	◊	:צ
מותר לטלטל בכולה, אמרינן: פי תקרה יורד וסותם.	רב:											■	◊	:צ	
אין מטלטלין בה אלא בארבע, לא אמרינן פי תקרה יורד וסותם.	שמואל:											■	◊	:צ	
ורב אליבא דרבי מאיר, ליטלטלי מגג לחצר												ז	◊	:צ	
גזירה משום דרב יצחק בר אבדימי.												!	◊	:צ	
ושמואל אליבא דרבנן, ניטלטל מגג לקרפף												ז	◊	:צ	
גזירה שמא יפחת הגג.	רבא בר עולא:											!	◊	:צ	
אי הכי, מקרפף לקרפף נמי לא יטלטל, דילמא מיפחית ואתי לטלטולי?												ז		:צ	
התם, אי מיפחית - מינכרא ליה מילתא, הכא אי מיפחית - לא מינכרא מילתא.												!	◊	:צ	
כשתמצא לומר, לדברי רבי מאיר: גגין רשות לעצמן, חצירות רשות לעצמן, קרפפות רשות לעצמן. לדברי חכמים: גגין וחצירות רשות אחת, קרפפות רשות אחת הן, לדברי רבי שמעון: כולן רשות אחת הן.	רב יהודה:											■	◊	:צ	